

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-04983/2014-ERU

V Ostravě dne 2. června 2014

Č. j. 04983-3/2014-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn. KO-04983/2014-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **Energy produkt plus s.r.o.**, se sídlem Závidkovice 54, 582 91 Světlá nad Sázavou, IČ: 260 11 921, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Energy produkt plus s.r.o., se sídlem Závidkovice 54, 582 91 Světlá nad Sázavou, IČ: 260 11 921, se tím, že jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v rámci lokality „Závidkovice“ v provozovně „BPS Závidkovice“ neúčtoval dodávku tepelné energie v období od 1. ledna 2013 do 30. září 2013 svému odběrateli, společnosti VVM Závidkovice s.r.o., podle údajů vlastního měřicího zařízení, nýbrž na základě vzájemného smluvního cenového ujednání, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Energy produkt plus s.r.o., se sídlem Závidkovice 54, 582 91 Světlá nad Sázavou, IČ: 260 11 921, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 06014.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Energy produkt plus s.r.o., se sídlem Závidkovice 54, 582 91 Světlá nad Sázavou, IČ: 260 11 921, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun

českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 06014.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 17. října 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených ust. § 78 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), společností Energy produkt plus s.r.o., se sídlem Závídkovice 54, 582 91 Světlá nad Sázavou, IČ: 260 11 921 (dále jen „účastník řízení“). Kontrola byla ukončena Protokolem č. [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], ze dne 20. ledna 2014, se kterým byl jednatel účastníka řízení seznámen dne 24. března 2014. V rámci kontroly bylo mimo jiné zjištěno, že účastník řízení nedodržel povinnost mu uloženou ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona, když v rámci lokality „Závídkovice“ v provozovně „BPS Závídkovice“ neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení. Účastník řízení neuplatnil vůči uvedenému protokolu žádné námítky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. [REDAKCE], který byl převzat do správního spisu dne 26. května 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. [REDAKCE], dospěl správní orgán k závěru, že jsou dány podmínky pro postup podle ust. § 150 správního řádu a vydal tento příkaz jako první úkon v řízení.

II. Popis skutkového stavu věci

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. [REDAKCE] pro provozovnu „BPS Závídkovice“ s datem zahájení výkonu licencované činnosti 17. června 2008. Na základě uvedené licence provozuje účastník řízení dva zdroje tepelné energie o celkovém tepelném výkonu 0,724 MW.

Ze sdělení účastníka řízení, které bylo Úřadu doručeno dne 20. listopadu 2013 v rámci kontroly, bylo zjištěno, že účastník řízení provozuje zdroj tepelné energie, jenž zahrnuje tři kogenerační jednotky. Jedná se o dvě kogenerační jednotky typu 2G KWK 370 BGG, obě o elektrickém výkonu 0,370 MW a tepelném výkonu 0,424 MW, a jednu kogenerační jednotku typu 2G KWK 250 BGG o elektrickém výkonu 0,250 MW a tepelném výkonu 0,300 MW, tedy o celkovém elektrickém výkonu 0,990 MW a celkovém tepelném výkonu 1,148 MW.

Účastník řízení dodává tepelnou energii jednomu odběrateli, a to společnosti VVM Závídkovice s.r.o., v místě předání tepelné energie přímo ze zdroje tepelné energie na základě smlouvy o obchodní spolupráci a řešení vzájemných práv a povinností uzavřené dne 18. června 2008 mezi společností Renergy s.r.o. (dne 23. června 2009 došlo ke změně obchodní firmy společnosti na současnou podobu) a společností PROVEM a.s., která na základě Dohody o postoupení práv a povinností ze smlouvy o obchodní spolupráci a řešení vzájemných práv a povinností ze dne 1. dubna 2011 postoupila práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy ze dne 18. června 2008 právě výše uvedené společnosti VVM Závídkovice s.r.o.

Ve smlouvě o obchodní spolupráci a řešení vzájemných práv a povinností je obsaženo mimo jiné také cenové ujednání, ve kterém byla sjednána paušální platba za dodávky tepelné energie ve výši základní ceny 15 000 Kč měsíčně a pracovní ceny 318 080 Kč za rok (26 507 Kč za měsíc). Současně bylo sjednáno, že cena za dodávku tepelné energie bude placena měsíčně ve výši 41 507 Kč bez DPH (součet 15 000 Kč a 26 507 Kč). Z předložených daňových dokladů za období 01/2013 až 9/2013 za dodávku tepelné energie lze zjistit, že měsíční fakturovaná částka činila 41 507 Kč bez DPH, což odpovídá cenovému ujednání obsaženému ve smlouvě.

V rámci fyzické kontroly na místě dne 17. října 2013 bylo zjištěno, že má účastník řízení na zdroji tepelné energie v budově kogenerace v objektu BPS Závídkovice osazeno vlastní měřicí zařízení k vyhodnocení dodávek tepelné energie. Měřicí zařízení značky SIEMENES, výrobní číslo 66791910, bylo umístěno v místě předání tepelné energie, kde přechází tepelná energie z vlastnictví účastníka řízení do vlastnictví odběratele. Měřicí zařízení bylo instalováno v únoru 2012. V tomtéž roce bylo také prvotně ověřeno, tudíž platnost ověření tohoto zařízení je do konce roku 2016.

Množství dodané tepelné energie naměřené měřicím zařízením účastníka řízení v roce 2012 a v roce 2013 je uvedeno v následujících tabulkách:

Rok 2012		Rok 2013	
měsíc	množství v GJ	měsíc	množství v GJ
leden	x	leden	1064
únor	429,9	únor	946
březen	812,1	březen	993
duben	764	duben	742,3
květen	519,6	květen	627,3
červen	400	červen	506,2
červenec	318,8	červenec	407,9
srpen	364,3	srpen	392,8
září	620	září	563,1
říjen	840,3	říjen	x
listopad	847,5	listopad	x
prosinec	1040,5	prosinec	x
celkem	6957	celkem	5178,6

Jak bylo výše uvedeno, za dodávku tepelné energie účtuje účastník řízení svému odběrateli smluvně dohodnutou měsíční částku ve výši 41 507 Kč bez DPH. Celková roční vyúčtovaná částka za dodanou tepelnou energii pak činí 498 084 Kč bez DPH, bez ohledu na skutečně odebrané množství tepelné energie za rok. Úřad přitom zjistil, že jiné roční zúčtování za tepelnou energii účastník řízení neprovádí. V rámci kontroly předložil účastník řízení kontrolnímu orgánu daňové doklady za dodávku tepelné energie za období od 1. ledna 2013 do 30. září 2013. Vystavené měsíční faktury za dodanou tepelnou energii obsahují pouze údaje o tom, že se týkají dodávky tepla za daný měsíc roku 2013 dle smlouvy o vzájemné spolupráci, dále obsahují cenu ve výši 41 507 Kč bez DPH, základní sazbu DPH ve výši 21 % a celkovou částku k úhradě ve výši 50 224 Kč včetně DPH. Odběratel tedy nedostává vyúčtování za dodanou tepelnou energii, z něhož by bylo patrné, kolik v daném vyúčtovacím období spotřeboval tepelné energie a kolik má za odebrané množství tepelné energie zaplatit. Účastník řízení tak neúčtuje svému odběrateli podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, i když má údaje z měření k dispozici.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teplotnosné látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona. Jedna ze skutkových podstat správního deliktu tedy spočívá v tom, že držitel licence neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teplotnosné látky nebo údajů měřicího zařízení.

Ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držiteli licence na rozvod povinnost dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Obsahem tohoto ustanovení je tak několik samostatných povinností uložených daným držitelům licence, jejichž nedodržení je následně zákonem postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Jednou z povinností uložených ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona je povinnost účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a podle údajů vlastního měřicího zařízení.

Podle zjištěného stavu věci má účastník řízení osazeno na zdroji tepelné energie v budově kogenerace v objektu BPS Závídkovice vlastní měřicí zařízení sloužící k vyhodnocení dodávek tepelné energie jeho jedinému odběrateli, společnosti VVM

Závidkovice s.r.o., které udržuje a které vyhovuje požadavku pravidelného ověřování stanoveného zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a příslušnými prováděcími předpisy. Současně však bylo zjištěno, že účastník řízení svému odběrateli účtuje smluvně dohodnutou měsíční částku ve výši 41 507 Kč bez DPH. Ročně tak odběratel zaplatí celkem 498 084 Kč bez DPH. Provedené vyúčtování však nikterak nezohledňuje skutečně odebrané množství tepelné energie za rok, přičemž Úřad zjistil, že jiné roční zúčtování za tepelnou energii účastník řízení neprovádí. Odběratel tak nedostává roční vyúčtování za skutečně dodanou tepelnou energii, byť má účastník řízení řádně osazeno měřicí zařízení, které vyhovuje i jiným zákonným požadavkům, a jehož údaje má účastník řízení k dispozici a předložil je rovněž Úřadu.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie v rámci lokality „Závidkovice“ v provozovně „BPS Závidkovice“ neúčtoval dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušení povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení dodává tepelnou energii jednomu odběrateli, přičemž tato dodávka je měřena vlastním měřicím zařízením. Účastník řízení však tomuto odběrateli nevyúčtovává dodávku tepelné energie podle skutečných údajů zjištěných z měřicího zařízení, nýbrž mu účtuje jednotnou měsíční částku na základě sjednané smlouvy. Energetický zákon v ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona uložením povinnosti účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a podle údajů vlastního měřicího zařízení chrání zájem společnosti na tom, aby byla dodávka tepelné energie vyúčtovávána v souladu se skutečným stavem, tedy aby bylo odběrateli vyúčtováno skutečně odebrané množství tepelné energie a on tak neplatil, v horším případě, více, než skutečně odebral. V projednávané věci, kdy účastník řízení neúčtuje na základě skutečně odebraného množství, které lze přitom zjistit z údajů měřicího zařízení a účastník řízení má tyto údaje k dispozici, ale vyúčtovává každý měsíc jednotnou smluvně dohodnutou částku, lze spatřit jistou společenskou nebezpečnost spočívající v ohrožení zájmu společnosti na tom, aby byla dodávka tepelné energie odběratelům účtována podle skutečně naměřených údajů, přičemž tato společenská nebezpečnost postačuje k naplnění materiální stránky projednávaného správního deliktu. Správní orgán nadto poznamenává, že pak samotné měření, které účastník

řízení provádí, postrádá zcela svůj smysl, když je vyúčtování prováděno zcela nezávisle na tom, jaká je skutečně dodaná množství tepelné energie. Odběratel tak platí účastníkovi řízení každý měsíc stejnou částku, ať je mu dodáno větší či menší množství tepelné energie.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani nenamítal.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správní deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení má pouze jednoho odběratele, přičemž tomuto odběrateli neúčtoval prokazatelně v období od 1. ledna 2013 do 30. září 2013 dodávku tepelné energie podle skutečně naměřených hodnot vlastního měřicího zařízení, nýbrž na základě smluvně dohodnuté částky. V roce 2012 (únor – prosinec) bylo dodáno celkem 6 957 GJ tepelné energie, což znamená, že při paušální roční platbě odběratele ve výši 498 080 Kč bez DPH je náklad na jednotku tepelné energie uhrazený odběratelem ve výši 71,60 Kč/GJ bez DPH. Tuto jednotkovou cenu lze přitom považovat za velice nízkou, a nelze proto konstatovat, že by byl odběratel jednáním účastníka řízení nějakým způsobem poškozen. S ohledem na minimální následky pak lze vyhodnotit posuzovaný správní delikt jako méně závažný a lze uvažovat o velmi nízké pokutě.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 10 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 2 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Petra Cieslarová, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly